

a conseqüència un considerable número de víctimes en tots els espectes, i una fondíssima desolació en totes les ànimes. . . Cometen un crim abominable aquets polítics que només assenyalen solucions, en les convulsions violentes de la gent del poble, comportant l'aniquilament de tantes i tantes vides que moren en defensa d'un ideal indefinit, incongruent. . . Empro, el revolucionarisme es necessari, quant totes les tentatives resulten desatases i s'esberlen en la obstrucció d'una autoritat allunyada de tot interès col·lectiu; aleshores, i encare quan la solució es ben lluminosa, es quan la revolució pot ésser un remei absolut i d'una necessària verificació. Mes, a Espanya, ¿ont son aquets caps directors, d'una transformació tan radical? ¿quins son els homens de tots aquets qu'ho prediquen, capaços per a implantar i dirigir una nova fórmula de Govern? Una bella trase d'en Cambó posará resposta a n'aquets interrogants «Es trist, senyors, pero conve declararho en aquets moments en que la realitat a tots ens imposa una gran franquesa, que'l revolucionarisme profesional, el revolucionarisme crònic a Espanya, no es més que l'expressió d'una peresa o el medi d'amagar una impotencia. Molts es declaren revolucionarie per que no se senten amb l'energia i capacitat necessaria, per actuar sobre la realitat, transformada.» Mes en Cambó tambe diu: «no hi ha cap home que tingui un ideal que pugui refusar-la en absolut, com no hi ha cap metge que pugui refusar en absolut l'empleu d'aquells remeis heroics que posen en perill la vida del malalt.»

I hauria succeït inevitablement, forsosament, un gran cataclisme i una anarquia espantosa si la Lliga Regionalista no hagués assenyalat una solució dintre la vida constitucional d'Espanya.

Quan el poble hauria agotat tota la seva resignació pacífica, cansat de suportar tants escarnis, s'hauria llençat al carrer amb crits horripilants demanant justícia i amb una formidable violència que no hauria pogut contindre la oposició dels Governes. I un cop verificada aquesta transformació tan intensa ¿que hauria succeït? Actualment, podem girar els ulls a Orient i veurém un exemple que déu conveçens.

Per aixó, la Lliga Regionalista s'ha imposat la fèixuga, pero encomiástica càrrega de consolidar opinions, i en un esperit unànim de bona voluntat, fer d'Espanya, un Estat progressiu i democràticament liberal, amb la verdadera llibertat de l'ordre i el respecte...

SIRS.

El Sr. Lligé a "Acció Granollerina"

El dimars prop-passat estigué el senyor Lligé a visitar «Acció Granollerina». El local estava pleníssim de socis que enterats de la visita acudiren a saludar el candidat regionalista.

El Sr. Fages feu la presentació del Sr. Lligé fent resaltar d'una manera franca i sincera les moltes dots que l'adornan com a advocat i com a industrial, manifestá que amb son tracte franc i afable es farà aequible a tothom en tots els assumptes de justícia que se li encomanin, no sols per les entitats sino per els individus. Acabá per dir als granollerins alli reunits, que podien donarse per molt honrats de tenir tal candidat digne successor del Sr. Plaça de qui tots servaven tants bons recorts.

El Senyor Lligé despues de saludar als alli reunits i d'agrahir les manifestacions del Sr. Fages digué que si els sufragis dels Vallésans el portaben a la investidura de diputat a Corts, posaria tot son valer i energies a disposició del districte per al quin sentia una especial afecció, per haver conviscut en ell tota la seva vida, i que treballaria per el progres i benestar dels pobles que'l componen, oferintse no sols com a candidat sino com amic particular de tots i cada un dels alli reunits.

El Sr. Serra i Dachs a prec dels concurrents, saludá al Sr. Lligé en nom d'«Acció Granollerina» agrahtintli els oferiments que havia fet, oferiments que dintre la localitat segurament tindria que posar a proba «Acció Granollerina» no per suplicar favor sinó per demanar justícia, acabant oferintli en nom dels socis de l'entitat per la que parlaba el més eficaz apoi i esforços per assolir una esclafant victoria.

Després d'aquesta presentació i mutuels oferiments el Sr. Lligé quedá conversant amb els molts individus que acudiren a la reunió fins a l'hora de la sortida del tren, on anaren a despedir-lo un nombrós grup de Granollerins, quedant tots ells satisfets de la agradable franquesa i amable tracte del candidat.

REMITIT

Sr. Director de EL VALLÉS NOU.

Molt seynor meu; Agrairé de V. que el periodic de sa digna direcció fassi l'obsequi d'insertar la següent carta:

Es prevé als antics socis-protectors de l'«Orfeó Granollerí» que per el millor ordre de l'inscripció dels mateixos, i donat que s'obra llibre nou, se'ls hi agrairia tinguessin la bondat de passar per son nou edifici social, Plaça del Bestiar, 22, primer pis ont al mateix temps que refermerán la mateixa, se'ls hi donaran totes les explicacions que creguen pertinents,

Mercés per endevant de son afm. S. S.

El Secretari,
Salvador Mas.

COMARCALS:

FIGARÓ

Disapte dia de la Candelera estigué a visitarnos el Sr. Lligé acompanyat dels Senyors Fages, Dachs i Serra i Dachs, havent sigut rebuts per el Sr. Ribas i una nombrosa comissió de vehins quins després de saludar al candidat canviaren impresions sobre la elecció qual resultat consideran per demes afalagador, prometen tots al Sr. Lligé, que'l Figaró com sempre complirà amb son deure en be de Catalunya votant al candidat regionalista.

PARETS

Una nutrita representació de vehins de nostre poble tingue el gust de saludar el diumenge passat al candidat regionalista Senyor Lligé, qui vingué acompanyat del Sr. Fages. L'entussiam que regná en la reunió a que doná lloc la seva vinguda fa preveurer una nutridíssima votació a favor de dit Sr.

LOCALS:

Ha sortit de La «Unió Lliberal» l'«Orfeó Granollerí» havent causat tal decisió de la entitat choral gran rebombori entre els vehins de Granollers, comentantho tothom segons els seus gustos i peculiar punt d'ovir.

Nosaltres creiem que si la sortida de l'Orfeó obeïx, a volguer esser una entitat lliure i no supeditada a cap partit polític local, a esser, com diu son nom, una entitat artistica pura i netament granollerina, la seva sortida de l'Unió, será deu de creixensa i desentrotllo, ja que tindrà a son costat tots els elements aimants de art i la cultura, sens distinció de partidismes polítics.

Nostre comfrare La Comarca que no sabem ha trobat mai res ben fet, diu que ha sigut comentada la reaparició de EL VALLÉS NOU; deu esser ella sola la que la comenta i seguint sa costum generalitza per amagar que va sola entre la opinió de Granollers.

Respecte a lo que diu de nostre estimat comfrare i company de causa *Foc Nou*, saben prou be a que atendres els senyors de La Comarca, i saben també que nosaltres ho sabem, amb aixó eatesos, i no busquin raons allá on no n'hi ha, que no han de lograr res; lo que si els preguem per a son propi bé es que's cuidin de casa seva i deixin en pau les cases d'altri.

Hi ha un senyor a la majoria de nostre Ajuntament, a qui'l subleva el que's fiscalitzin els seus actes i es critiquin determinades actituds, fins al punt de volguer negar dins el consistori el dret de discutirlos als individus de la minoria i a ventanse fora el consistori de que la minoria no te dret a res, que ha de callar, qu'ells son els mes i manen sigui dret sigui tort.

A aquest senyor com a primer avis havem de dirli: que dins el consistori tots els regidors tenen el mateix dret; que avui no's pot amparar ningú amb alló de «no hi ha llei que valgui,» i que els temps dels Planas i Casals i de Collaso ja han passat i que de governadors com en Suarez Inclan ja no sen fabriquen. Are la llei es igual per tothom. Res mes per avui.

Tip. de J. Joseph.-Granollers.